

Sygn. akt VIII Ka 1025/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Krzysztof Kamiński

Protokolant Agnieszka Malewska

w obecności prokuratora Małgorzaty Zińczuk, po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2014 r. sprawy S. L. (1) oskarżonego o czyn z art. 244a k.k. na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 30 października 2013 r. (sygn. akt XV K 1281/13):

Zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Białymstoku do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

S. L. (1) został oskarżony o to, że w dniu 03 sierpnia 2013r. w godzinach 17:00 – 18:45 nie zastosował się do zakazu wstępu na imprezę masową poprzez niestawiennictwo w jednostce organizacyjnej policji w B., podczas trwającego w tym czasie wyjazdowego meczu piłkarskiego drużyny (...)z (...), pomimo orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Suwałkach wyrokiem o sygn. akt VII W 124/13 obowiązku stawiennictwa w czasie trwania meczów piłki nożnej (...)Klubu Sportowego (...)do K. P. I. w. B., tj. o czyn z art. 244a k.k.

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 30 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt XV K 1281/12 oskarżonego S. L. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 244a k.k. w zw. z art. 34§1 i 2 k.k. w zw. z art. 35§1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie.

Zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Powyższy wyrok, na podstawie art. 425§1 i 2 k.p.k. i art. 444 k.p.k. zaskarżył w części dotyczącej kwalifikacji prawnej czynu na niekorzyść oskarżonego prokurator i na podstawie art. 427§1 i 2 k.p.k., art. 437§1 i 2 k.p.k., art. 438 pkt 2 k.p.k. zarzucił obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 413§2 pkt 1 kpk poprzez błędne zakwalifikowanie czynu z art. 244a k.k., zamiast z art. 244a§1 k.k., co skutkowało wymierzeniem kary również na podstawie błędnego przepisu.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie oskarżonego winnym popełnienia czynu z art. 244a§1 k.k. i wymierzenie na tej podstawie kary ograniczenia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna w zakresie zarzutu apelacyjnego. Na uwzględnienie nie zasługuje natomiast wniosek o wydanie orzeczenia reformatoryjnego.

Przepis art. 244 k.k. przewiduje odpowiedzialność karną m.in. za niezastosowanie się do orzeczonego przez sąd zakazu wstępu na imprezę masową, zaś art. 244a§1 k.k. m.in. za niezastosowanie się do orzeczonego (w związku z zakazem wstępu na imprezę masową) obowiązku stawiennictwa w jednostce organizacyjnej Policji.

Oskarżyciel publiczny zarzucił S. L. (2) popełnienie czynu z art. 244a k.k., polegającego na „nie zastosowaniu się do zakazu wstępu na imprezę masową poprzez niestawiennictwo w jednostce organizacyjnej P. w. B. podczas trwającego w tym czasie wyjazdowego meczu piłkarskiego drużyny (...)z (...)”.

Sąd I instancji w sposób bezkrytyczny zaakceptował wniosek prokuratora złożony w trybie art. 335 k.p.k. (z modyfikacją w dniu 30 października 2013 r.) o wydanie wyroku skazującego na posiedzeniu. Nie dostrzegł tego, że w opisie zarzucanego oskarżonemu czynu zawarte są znamiona czynów z art. 244 k.k. i art. 244a§1 k.k. Nadto zarzucony oskarżonemu czyn zakwalifikowany został z art. 244a k.k. (przepis ten w tej formie nie funkcjonuje w obrocie prawnym od 1 stycznia 2012 r., vide ustawa z dnia 31 sierpnia 2011 r., Dz.U.Nr 217, poz. 1280).

Wskazanych wyżej nieprawidłowości nie dostrzegł Sąd I instancji, czego dowodzi lektura pisemnych motywów zaskarżonego wyroku. Co więcej, z analizy środka odwoławczego wynika, że nie dostrzega ich w pełnym zakresie autor apelacji. Postulując bowiem zmianę kwalifikacji prawnej czynu na art. 244a§1 k.k. wskazał, że „oskarżony popełnił przestępstwo naruszenia zakazu wstępu na imprezę masową” (jak już wspomniano zachowanie takie wyczerpuje znamiona art. 244 k.k.).

W sytuacji nie sposób mówić o jakimkolwiek konsensusie. W konsekwencji tego niedopuszczalnym było wydanie wyroku w trybie art. 434 k.p.k. Zważywszy nadto, że wskazane wyżej uchybienia w opisie zarzucanego oskarżonemu czynu oraz jego kwalifikacji prawnej (obraza art. 413§2 pkt 1 k.p.k. oraz prawa materialnego) niewątpliwie miały wpływ na treść zaskarżonego wyroku, należało – na mocy art. 438 pkt 1 i 2 k.p.k. – go uchylić i sprawę przekazać Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Dodać należy, że powyższe rozstrzygnięcie nie tamuje drogi do ponownego rozpoznania sprawy w trybie art. 335 k.k., po zmodyfikowaniu przez prokuratora opisu czynu oraz jego kwalifikacji prawnej.

Na marginesie, zaskarżony wyrok zawiera błędną sygnaturę akt (zamiast XV K 1281/12 winno być XV K 1281/13).